

22 april – 16e 10 mijl van IJmuiden.

Kort na de Leiden race lieten we de Laura met hulp van een door Onno en Bert geronselde kraanwagenchauffeur het brakke water van het Zuiderkanaal proeven en konden we de riemen weer ter hand nemen. De 10 mijl van IJmuiden, onze thuiswedstrijd naderde immers met rasse halen de boeg. In de aanloop naar de race worden we blij verrast met een nieuwe roeier, eh sorry, nieuwe roeister. Mariëlle laat na enkele keren zien dat ze roeit als een vent (kan ik nog wel zeggen; ben nooit zo'n emancipist(?) geweest), dus de invoeging "st" laat je snel achterwege. Mariëlle, welkom! Laat bij tijd en wijle bepaalde opmerkingen betreffende wat dan ook maar aan je voorbij gaan.

De 10 mijl van IJmuiden. Het mooie weer van vrijdag zou ook de dag van de race aanhouden. Zwak noordendwarswindje overgoten met een zonnetje. Die noordenwind klopt. Weliswaar wat pittiger dan voorspeld, de warmtebron laat het echter geheel afweten. Potdorie, 't lijkt eerder voetbalweer! Gelukkig blijft de waterkraan dicht.

Het Noordzeekanaal. Bron van ons bestaan. Jarenlang varen we met plezier (neem ik aan) schepen van en met allerlei pluimage dit stukje op en neer. Het NZK trotseren zonder schroef of zeil is echter een heel ander verhaal. De race valt ook niet binnen onze top vijf. De slagen tellend wordt je elke 100 meter geconfronteerd met de afgelegde- en wat veel erger is, de nog af te leggen afstand. Een feesttent met veel dorst- en "lekkere trek" lessers in het vooruitzicht, werkt als een voorgebonden worst.

De race. Ondanks bovenstaand gezever zijn we compleet. Bij 't verzamelen in de wacht stelt Rick (net teruggemeld van de reis) zich zelfs eventueel beschikbaar (ja,ja). Roelof komt even later op de Loswal (na koppentellen?) met hetzelfde aanbod. Spirit genoeg dus! Het supportersteam bestaat verder uit Mariëlle met Ruben en op de valreep Marjon met Martijn, Chris en 3^e spruitje.

Bam..... 4 x kort , dan lang en over op de slag van Onno en Klaas. Joop stuurt.

Ed, Erik, Rene, Dirk, Alex en Peter volgen met precisie(!) de slagroeiers.

Elke 3 minuten wordt gestart door drie sloepen. Ons target zal, bij ontbreken van Leugenaar en Lootsman, de drie minuten voor ons gestarte Corusploeg en rivaal Epoxydus zijn.

Na lang tegenspartelen van "t Pulletje" nemen we ter hoogte van oud Velsen de kop van onze medestarters. Dankzij de noordenwind blijven we tussen km 5 en 6 gevrijwaard van de stank van de waterzuivering van Dirk ("Ruik nooit wat!"). Nog voor de Kruithaven hebben we eerdere starters te pakken en wat meer tot de verbeelding spreekt, heeft niemand ons nog te pakken! Vlak voor het ronden van de halverwegeboei (?) zien we de Epoxydus op tegenkoers liggen. Ha!!!

Na het ronden tellen we de hectometerpaaltjes richting Zuidersluis af. Na vele vage antwoorden van Joop op de even zovele vragen: "Hoe ver zit de Epoxydus nog voor ons?", gaan we deze whaler eindelijk ter hoogte van de oostelijke wachtpalen in de zuidertoeleiding voorbij. In het zicht van de finish lukt het ons net niet de als nr 1 gestarte damesploeg "7 dollen" in te halen. Prettig voor de zaanse schonen, zullen we maar denken. Onder gejuich van onze supportersschare worden we afgevlagd.

In de hereneindsflag vinden we ons terug op plaats 44 van de 53 deelnemers. Kijken we naar tijden, dan zien we dat we met 1 uur 32 minuten en 10 seconden goed geroeid hebben en de 16^e tijd geklokt hebben.

Na het bergen van de sloep en inventaris laten we ons al het vloeibare en vaste lekkers wel smaken. Namen wij vorig jaar de trofee van "beste IJmuidense ploeg" in ontvangst; deze maal gaat de eer naar "t Haakje" van de vletters. Proficiat mannen.

Volgend jaar wij weer?

Een slagroeier